

NEMA TOLIKO DO LAJKOVCA

Poštovani čitaocē, kreposna čitateljko,

vrednost ovih priča je neprocenjiva!

Pišući ono što im se dalo u domaći zadatak, mnogi iz ove družine napisali su, ako ne svoju najbolju, a ono najneobičniju priču. Godinama već imam utisak da je postmoderna (ah!) napravila oštar rez (uh!) između onoga što je bilo i onoga što će biti. Kad budete iščitali priče koje su se našle u ovom izboru, shvatićete da su POLJA koja držite u rukama, melem na taj oštar rez, i da je rana (ako je uopšte i bilo, a jeste, mada...) napokon zarasla.

Vole i postmodernisti deset s lukom.

I pivo, jedno za drugim.

Dakle, jekser je u ovom slučaju vezivno tkivo.

Kako nisam kritik (osim kad je o fudbalu reč), u taj šesnaesterac ne ulećem. Pucanje penala prepuštam vama.

U to ime najsrdačnije vas pozdravljam, srećan što mogu da se potpišem ispod jedne ovakve najave.

*S poštovanjem,
Miodrag Raičević*